

GÄSTKRÖNIKA HENRIK WIDEGREN, ÖNH-LÄKARE OCH FONIATER VID SKÅNES
UNIVERSITETSSJUKHUS.

Så länge AI ställer diagnosen stämbandsparris är jag lugn

Jag tycker att det har skrivits på tok för lite om artificiell intelligens, AI, på sistone. Så här kommer några rader till.

Senaste året har jag läst om AI och dess möjligheter, hot, fördelar, brister och fruktansvärda potential. De flesta artiklar spekulerar hej vilt om AI:s konsekvenser. Få artiklar beskriver vad AI egentligen är och gör. Jag läser om hur yrke efter yrke kommer att bli ersatt av AI, och jag har pratat med kollegor som är bekymrade för hur våra jobb som läkare och sjuksköterskor kommer att påverkas. Kommer vi att bli ersatta?

MEN JAG ÄR inte det minsta bekymrad. Jag ska förklara varför.

När jag var läkarstudent på 1990-talet kom de första automatiska EKG-tolkningarna. Då sa äldre kollegor på allvar: Bli inte kardiolog, om tio år behövs de inte längre. Jag känner många kardiologer som fortfarande

behövs.

Sedan började datorerna tolka röntgenbilder. Då sa man: Det är synd om röntgenläkarna, snart är de ersatta av datorer. Jag känner många radiologer som inte är ersatta av datorer.

Sedan kom beslutsstöd för beräkning av läkemedelsdoser. Då sa folk: Snart behöver inte sjuksköterskorna dela ut medicin längre. Jag känner många sjuksköterskor som fortfarande behövs för att dosera rätt mängd medicin (Och tyvärr måste jag numera även fråga 17-åringar om deras vikt för att kunna skriva ut örondroppar till dem, för att "beslutsstödet" kräver det).

I dag har vi operationsrobotar på sjukhuset, men (och här har jag förstått att många har missuppfattat) det är fortfarande en levande kirurg som styr robotens armar. Än har ingen patient velat ha en självkörande skalpell inne i sin kropp.

JAG VET ATT jag låter gubbigt skeptisk, och i framtiden kommer man kanske att håna mig. Man kommer fnissande att likna mig vid den sista dinosaurien som glatt tittade på när jättekometen närmade sig jorden.

Men jag tar risken. För om jag hade sett något som antydde att AI skulle kunna ta upp anamnes, undersöka, utreda, ställa diagnos, behandla, operera och kommunicera med patienter, så skulle jag kunna tro på att AI kan ta över. Men att tro att AI de närmaste åren kommer att revolutionera sjukvården är i nuläget lika logiskt som att tro att en naken kejsare har osynliga kläder.

MEN, FÖRLÅT! NU glömde jag att nämna vårt nyaste och mest AI-liknande hjälpsystem på sjukhuset: Taligenkänning (TIK). Det vill säga att läkare numera ska prata in sina diktat direkt i datorn, som tolkar och skriver journaltexten automatiskt. Men jag tror inte att våra medicinska sekreterare behöver vara rädda för att bli ersatta.

Här är några exempel på TIK-grodor i våra journaler senaste månaden (Det läkaren dikterade är inom parentes):

μ Publicistisk njursjukdom (Polycystisk njursjukdom)

μ Laxerkirurgi (Laserkirurgi)

μ Inte trång anal (Intratympanal)

μ Patient har haft nästappa sedan bronsåldern (barndomen)

μ Cooper New Litia Sex (Cupulolithiasis)

μ Nivå snytningar (Nivåsnittningar)

μ Epitelet vara typiskt (var atypiskt)

μ Stämbandsparris (Stämbandspares)

Så förlåt mig, men jag har svårt att vara orolig för att AI ska ersätta oss. ≈